

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMAN SOPIMUSSARJA

Julkaistu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2012

69/2012

(Suomen säädöskokoelman n:o 495/2012)

Valtioneuvoston asetus

pohjoismaisen kansalaisuussopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 30 päivänä elokuuta 2012

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään pohjoismaisen kansalaisuussopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain 2 §:n nojalla:

1 §

Kööpenhaminassa 13 päivänä syyskuuta 2010 tehdyn Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välinen pohjoismainen kansalaisuussopimus tulee voimaan 5 päivänä syyskuuta 2012 niin kuin siitä on sovittu.

Eduskunta on hyväksynyt sopimuksen 15 päivänä toukokuuta 2012 ja tasavallan presidentti 15 päivänä kesäkuuta 2012. Hyväksymiskirja on talletettu Tanskan ulkoasiainministeriöön 6 päivänä elokuuta 2012.

2 §

Sopimuksen muut kuin lainsäädännön

Helsingissä 30 päivänä elokuuta 2012

alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §

Pohjoismaisen kansalaisuussopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annettu laki (311/2012) tulee voimaan 5 päivänä syyskuuta 2012.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä syyskuuta 2012.

Sisäasiainministeri *Päivi Räsänen*

Lainsäädäntöneuvos *Tiina Sinkkanen*

POHJOISMAINEN KANSALAISSUUSOPIMUS

I luku

Sopimuksen tavoite

1 artikla

Sopimuksen tavoitteena on, ottaen huomioon Pohjoismaiden välinen läheinen yhteistyö, helpottaa Pohjoismaan kansalaisen mahdollisuutta saada tai saada takaisin toisen Pohjoismaan kansalaisuus

II luku

Määräykset toisessa sopimusvaltiossa asutun ajan merkityksestä

2 artikla

Sovellettaessa kansallisia säännöksiä, joiden perusteella asumisajalla ennen tiettyä ikää on merkitystä kansalaisuuden saamisessa, voidaan asumisaika yhdessä tai useammassa sopimusvaltiossa rinnastaa asumisaikaan siinä sopimusvaltiossa, jonka kansalaisuuden ilmoituksen tekijä haluaa saada. Tämä koskee vain asumisaikaa viisi vuotta ilmoituksen tekemistä edeltävältä ajalta ja vain 16 vuoden ikään asti.

3 artikla

Sovellettaessa kansallisia säännöksiä kansalaisuuden takaisin saamisesta niihin henkilöihin, jotka ennen kansalaisuuden menettämistä ovat asuneet sopimusvaltiossa, voidaan yhdessä tai useammassa sopimusvaltiossa ennen 12 vuoden ikää asuttu aika rinnastaa asumisaikaan siinä sopimusvaltiossa, jonka kansalaisuuden ilmoituksen tekijä haluaa saada.

4 artikla

Säännöksiä sopimusvaltion kansalaisuuden menettämisestä riittämättömän yhteyden

vuoksi 22 vuoden iässä ei saa soveltaa sellaiseen henkilöön, joka on asunut yhdessä tai useammassa sopimusvaltiossa yhteensä vähintään seitsemän vuotta.

III luku

Määräykset kansalaisuuden saamisesta ja takaisin saamisesta

5 artikla

Sopimusvaltioilla tulee olla säännöksiä siitä, että sopimusvaltion kansalainen voi teemmällä kirjallisen ilmoituksen toisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle saada tämän sopimusvaltion kansalaisuuden, mikäli

1) hän on täyttänyt 18 vuotta,

2) hän on asunut tässä sopimusvaltiossa viimeisen seitsemän vuoden ajan ja

3) häntä ei tämän ajan kuluessa ole tuomittu vapausrangaistukseen tai muuhun seuraamukseen, joka tämän sopimusvaltion lainsäädännön mukaan rinnastetaan vapausrangaistukseen.

Kukin sopimusvaltio voi asettaa 1 kappaaleen 2 kohdassa mainittua lyhyemmän asumisaikavaatimuksen.

Kukin sopimusvaltio voi säätää ilmoituksesta saatavan kansalaisuuden ehdoksi sen, että ilmoituksen tekijä ei ilmoituksen teko hetkellä suorita tai ei ole viimeisen seitsemän vuoden tai sopimusvaltion asettaman tätä lyhyemmän asumisajan kuluessa suorittanut vapausrangaistusta. Kukin sopimusvaltio voi myös säätää ilmoituksesta saatavan kansalaisuuden ehdoksi sen, että ilmoituksen tekijällä ei ilmoituksen teko hetkellä ole tai ei ensimmäisessä kohdassa mainitun ajan kuluessa ole ollut muuta rangaistavasta teosta määrättyä seuraamusta, joka tämän sopimusvaltion lainsäädännön mukaan rinnastetaan vapausrangaistukseen.

Kukin sopimusvaltio voi säätää ilmoituksesta saatavan kansalaisuuden ehdoksi sen, että ilmoituksen tekijä ei ole saanut kansalai-

suuttaan hakemuksesta tai vanhempiensa hakemuksesta saadun kansalaisuuden perusteella.

Kukin sopimusvaltio voi säätää, että ilmoituksen tekijän on todistettava, että hän kansalaisuuden saadessaan menettää muiden valtioiden kansalaisuuden.

6 artikla

Sopimusvaltioilla tulee olla säännöksiä siitä, että sopimusvaltion kansalainen, jolla on aiemmin ollut toisen sopimusvaltion kansalaisuus, saa tämän kansalaisuuden takaisin, kun hän muutettuaan pysyvästi asumaan tähän valtioon ilmoittaa kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle, että hän haluaa saada kansalaisuuden takaisin.

Kansalaisuuden voi kuitenkin saada takaisin vain, jos asianomaisella on menetettyään takaisin haluamansa kansalaisuuden ollut keskeytyksettä yhden tai useamman sopimusvaltion kansalaisuus.

Kukin sopimusvaltio voi säätää, että ilmoituksen tekijän on todistettava, että hän kansalaisuuden saadessaan menettää muiden valtioiden kansalaisuuden.

7 artikla

Jos sopimusvaltion kansalainen saa toisen sopimusvaltion kansalaisuuden 5 tai 6 artiklan säännösten mukaisesti, sopimusvaltioilla tulee olla säännöksiä, joiden mukaan myös asianomaisen naimattomat alle 18-vuotiaat lapset saavat tämän kansalaisuuden sillä edellytyksellä, että sopimusvaltion lainsäädännön mukaiset edellytykset täyttyvät.

IV

Loppumääräykset

8 artikla

Kukin sopimusvaltio ilmoittaa viipymättä toisille sopimusvaltioille sellaisista kansalaisuuslainsäädäntönsä muutoksista, joilla on merkitystä tämän sopimuksen kannalta. Sopimusvaltiot harkitsevat sen jälkeen viipymättä yhdessä,

aiheuttavatko muutokset muutoksia tähän sopimukseen. Muutokset tähän sopimukseen on tehtävä kirjallisesti.

9 artikla

Tämä sopimus tulee voimaan 30 päivää sen päivän jälkeen, jona kaikki sopimuspuolet ovat kirjallisesti ilmoittaneet sopimuksen hyväksymisestä Tanskan ulkoasiainministeriölle. Tanskan ulkoasiainministeriö antaa muille sopimusvaltioille tiedon näiden ilmoitusten vastaanotosta ja sopimuksen voimaantulon ajankohdasta.

Kööpenhaminassa 14 tammikuuta 2002 tehty Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välinen sopimus eräiden kansalaisuutta koskevien määräysten voimaansaattamisesta raukeaa sopimuksen voimaantulopäivänä.

10 artikla

Sopimusvaltio voi irtisanoa sopimuksen ilmoittamalla siitä kirjallisesti Tanskan ulkoasiainministeriölle, joka antaa muille sopimusvaltioille tiedon ilmoituksen vastaanottamisesta ja sen sisällöstä.

Irtisanominen koskee ainoastaan sen tehnyttä sopimusvaltiota. Irtisanominen tulee voimaan kuusi kuukautta sen päivän jälkeen, jona Tanskan ulkoasiainministeriö on vastaanottanut irtisanomista koskevan ilmoituksen.

11 artikla

Tämän sopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Tanskan ulkoasiainministeriöön, joka toimittaa siitä oikeaksi todistetut jäljennökset muille sopimusvaltioille.

Tämän vakuudeksi sopimusvaltioiden edustajat ovat, siihen asianmukaisesti valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Kööpenhaminassa 13 päivänä syyskuuta 2010 yhtenä tanskan-, suomen-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jonka kaikki tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.